

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີ ຫົກສິບເກົ້າ

ການເປີດເຜີຍວົງຈອນແຫ່ງຊົວອາຍ: ສີສິງອັນເປັນທີ່ນຳສະອົດສະອົມຂອງອັດເວນຕົດສົມ

Jeff Pippenger

2024-02-02

ພຣະເຈົ້າບໍ່ຄືພຣະບຸນ, ແລະເພາະສະນັ້ນ ອັດເວນຕົດສົມຈຶ່ງຖືກພິພາກສາໃນລຸ້ນທີສີຂອງຕົນ.

“ແລະພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນຫາຊາຍຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມບ່ານ ຜູ້ທີ່ມີກະບຸກໝັກຂອງສະໝຽນຢູ່ຂ້າງກາຍ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຈົ່ງໄປທຳມາກາງນະຄອນ ຄືທຳມາກາງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງບັນດາຊາຍຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເື່ອງເພາະບັນດາສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທັງປວງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນທຳມາກາງນັ້ນ. ແລະຕໍ່ຄົນອື່ນໆນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໃນຫຼັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຕາມເຂົ້າໄປທົນນະຄອນ ແລະຈົ່ງປະຫານ; ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ຊື່ວິດ, ແລະຢ່າມີຄວາມສົງສານເລີຍ: ຈົ່ງຂ້າເສຍໃຫ້ໝົດສິນທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ, ທັງສາວພົມມະຈັນ, ແລະເດັກນ້ອຍ, ແລະຜູ້ຍິງ: ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໄດ້ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນຢູ່ເທິງຕົນ; ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ເລີ່ມທຶບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະນິເກດ.”

“ພຣະເຢຊູກຳລັງຈະອອກຈາກບ່ອນປະທັບແຫ່ງພຣະກະລຸນາໃນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງສະຫວັນ ເພື່ອຈະຊົງສວມເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງການແກ່ແຄ້ນ ແລະຫຼັງພຣະພິເລດຂອງພຣະອົງອອກເປັນການພິພາກສາຕາມອິດສະຫຼະທີ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ເຂົາ. ‘ເພາະຄຳພິພາກສາຕາມການກະທຳຊົ່ວບໍ່ໄດ້ຖືກກົດເກນໂດຍໄວ ດັ່ງນັ້ນໃຈຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນຕົວໃນພວກເຂົາໃຫ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວ.’ ແທນທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນລົງໂດຍພຣະຄວາມອົດທົນ ແລະການອົດກັ້ນຢ່າງຍາວນານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງຕໍ່ພວກເຂົາ, ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຢາກເກງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ ກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຕົນແຂງກ້າຂຶ້ນໃນທາງຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ແມ່ນແຕ່ການອົດກັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງມີຂອບເຂດ, ແລະຫຼາຍຄົນກໍລັງລ່ວງເກີນຂອບເຂດເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ລ່ວງເກີນຂີດຈຳກັດແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງຊົງແຊກແຊງ ແລະທຳໃຫ້ພຣະກຽດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ.”

ກ່ຽວກັບຊາວອາໄມຣາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: “ໃນຊົ່ວຄົນຮຸ່ນທີສີ່ ພວກເຂົາຈະກັບມາທີ່ນີ້ອີກ: ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມຣາຍຍັງບໍ່ເຕັມ.” ເຖິງແມ່ນວ່າຊົນຊາດນີ້ເປັນທີ່ປະຈັກຊັດໂດຍເຫດແຫ່ງການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ແລະຄວາມເສື່ອມຊາມຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນເຕັມ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງອອກພຣະບັນຊາໃຫ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສົນຊາກ. ປະຊາຊົນຈະຕ້ອງໄດ້ເຫັນການສຳແດງແຫ່ງພຣະອຳນາດ ໃນລັກສະນະອັນເດັ່ນຊັດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ. ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງເມດຕາ ຊົງພ້ອມທີ່ຈະອົດກັ້ນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາຈົນຮອດຄົນຮຸ່ນທີສີ່. ຫາກແລ້ວບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກໍຈະຕົກເຫນືອພວກເຂົາ.

“ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ ຍັງຄົງຊົງຖືບັນຊີກັບບັນດາຊາດທັງປວງດ້ວຍຄວາມແມ່ນຢາອັນບໍ່ຜິດພາດ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງຖືກຍືນອອກພ້ອມກັບການຮຽກໃຫ້ກັບໃຈ, ບັນຊີນີ້ຈະຍັງຄົງເປີດຢູ່; ແຕ່ເມື່ອຕົວເລກທັງຫຼາຍບັນລຸເຖິງຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ການປະຕິບັດແຫ່ງພຣະພິເລດຂອງພຣະອົງກໍເລີ່ມຕົ້ນ. ບັນຊີນີ້ຖືກປິດ.

ຄວາມອົດທົນອັນຊົງສະຫງວນຂອງພຣະເຈົ້າສັນສຸດລົງ.
ບໍ່ມີການອ້ອນວອນຂໍພຣະເມດຕາແທນພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ."

"ຜູ້ພະຍາກອນເມື່ອໄດ້ບັງຜ່ານການເວລາອັນຍາວນານລົງມາ
ກໍໄດ້ເຫັນເວລານຳຖືກນຳສະເໜີໄວ້ຕົ້ນມືດຂອງທ່ານ.
ບັນດາປະຊາຊາດໃນຍຸກນີ້ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບພຣະກະລຸນາອັນບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.
ພຣະພອນອັນປະເສີດທັງສຸດຈາກສະຫວັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ແຕ່ຄວາມຈອງຫອງທົດເພີມຂຶ້ນ,
ຄວາມໄລບ, ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ, ການໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມອະກະດັນຍື່ນຕໍ່າຊ້າ
ໄດ້ຖືກຈາລຶກໄວ້ເປັນຂັກກ່າວໂທດຕໍ່ເຂົາ. ພວກເຂົາກໍາລັງປົດບັນຊີຂອງຕົນກັບພຣະເຈົ້າລົງຢ່າງຮອດເລັ້ວ."

"ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັນສະທ້ອນ ຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງແລະສົດພິເສດຫຼາຍທີ່ສຸດ ໄດ້ຖືກປົນເປືອນໂດຍຄວາມຊົ່ວຊ້າອັນແຜ່ຫຼາຍຢູ່
ໂດຍຖືກອົດທົນຈາກຄົນອະທຳທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ ຫຼາຍຄົນ
ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຄວາມຈິງ ກໍໄດ້ຢືນຊາລົງ
ແລະຖືກກະແສອັນແຮງກ້າຂອງຄວາມຊົ່ວກົດທັບລົງ.
ການດູກຸກຢ່າງທົ່ວໄປທີ່ຖືກໂຍນໃສ່ຄວາມເຄົາລົບພະເຈົ້າອັນແທ້ຈິງແລະຄວາມບໍລິສຸດ
ນຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ຜູກພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ ສູນເສຍຄວາມຄາລະຕຳພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ຖ້າພວກເຂົາກໍາລັງດຳເນີນຕາມແສງສະຫວ່າງ ແລະເຊື່ອຢູ່ຄວາມຈິງຈາກໃຈ
ພຣະບັນຍັດອັນບໍລິສຸດນີ້ຈະເບິ່ງເຫັນວ່າມີຄຳປະເສີດຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ
ເມື່ອມັນຖືກດູໝືນແລະຖືກປະຖົມເຊັ່ນນີ້.
ເມື່ອການບໍ່ເຄົາລົບຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດແຈ້ງຫຼາຍຂຶ້ນ
ເສັ້ນແບ່ງອັນຈຳແນກລະຫວ່າງຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນກັບໂລກ ກໍຍິ່ງຊັດເຈນຂຶ້ນ.
ຄວາມຮັກຕໍ່ຂັບຍັດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ເພີ່ມເພີດຂຶ້ນໃນຄົນຈຳພວກໜຶ່ງ
ຕາມສັດສ່ວນທີ່ການດູໝືນຕໍ່ຂັບຍັດນັ້ນເພີດຂຶ້ນໃນອີກຈຳພວກໜຶ່ງ."

"ວິກິດການກຳລັງເຂົ້າມາຢ່າງວ່ອງໄວ. ຕົວເລກທີ່ເພີ່ມເພີດຂຶ້ນຢ່າງຮອດເລັ້ວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າເກືອບຈະມາເຖິງແລ້ວ. ເຖິງແມ່ນພຣະອົງບໍ່ປາຖະໜາຈະລົງໂທດ,
ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະອົງຈະລົງໂທດ, ແລະຈະຊົງກະທຳຢ່າງຮີບດ່ວນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຈະເຫັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພ້ອມກຳລັງເຂົ້າມາ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຄວນນັ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ໃສ່ໃຈ ຄອຍຖ້າການພິນາດນັ້ນ,
ປອບໃຈຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຄຸ້ມກັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງການຢູ່ມຢາມ.
ຫາກຈະກ່າວໃຫ້ຖືກແທ້ ບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ. ພວກເຂົາຄວນຕະຫຼົກວ່າ
ເປັນໜ້າທີ່ຂອງຕົນທີ່ຈະອຸທິດແຮງງານຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລ່ອດ,
ໂດຍເງື່ອນໄຂຂັ້ນຫຼ້າພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນແນ່ນອນເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.
'ຄຳອະທິຖານອັນຈິງຈັງແລະເຜົາຜານຂອງຄົນຊອບທຳນັ້ນມີພະລັງຫຼາຍ.'"

"ເຊື່ອແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ສູນເສຍອຳນາດຂອງມັນໄປໂດຍສົມເຊີຍ.
ໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍແລະຄວາມຕົກຕ່ຳຂອງຄຣິສຕະຈັກຮ້າຍແຮງທັງສຸດນັ້ນ,
ກຸ່ມນ້ອຍຜູ້ທີ່ກຳລັງຢືນຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຈະຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມເສົ້າ ແລະ
ຮ້ອງທຸກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມນຳຊັງຊັງທັງຫລາຍທີ່ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ແຕ່ໂດຍພິເສດຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
ຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເພື່ອຄຣິສຕະຈັກ
ເພາະສະມາຊິກຂອງມັນກຳລັງປະພຶດຕາມແບບຢ່າງຂອງໂລກ."

"ຄຳອະທິຖານອັນແຮງກ້າຂອງຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍນີ້ຈະບໍ່ເປັນການສູນເປົ່າ.
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດອອກມາໃນຖານະຜູ້ລ້າງແຄ້ນ,
ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຖານະຜູ້ປົກປ້ອງຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້ໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ

ແລະ ໄດ້ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ບາດສະຈາກມົນທົນຂອງໂລກ. ໃນເວລານີ້ເຫຼະທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າ
ພຣະອົງຈະລ້າງແຄ້ນແທນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ຮ້ອງທຸນຫາພຣະອົງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຊົງອົດທົນຕໍ່ເຂົ້າຢູ່ເປັນເວລາດົນ.”

“ພຣະບັນຊານັ້ນແມ່ນ: ‘ຈົ່ງຜ່ານໄປທ່າມກາງນະຄອນ, ຜ່ານໄປທ່າມກາງເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ເທິງຫນ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຖອນຫາຍໃຈ
ແລະຮ້ອງໄຫວ້ເຖິງດ້ວຍບັນດາຄວາມໜ້າສະອັດສະອົມທັງປວງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນຢູ່ທ່າມກາງນັ້ນ.’
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໄຫວ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍືນຍົດປະກາດຖອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດ; ພວກເຂົາໄດ້ຕັກເຕືອນ,
ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແລະວົງວອນຢ່າງຈົ່ງໃຈ. ບາງຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ລົບຫລໍ່ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ກັບໃຈ
ແລະຖອມໃຈລົງຕໍ່ພຣະອົງ. ແຕ່ສະຫງ່າຮາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈາກອັດສະຣາເອນໄປແລ້ວ;
ເຖິງແມ່ນວ່າຫລາຍຄົນຍັງຄົງດຳເນີນຮູບແບບພາຍນອກຂອງສາສະໜາຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ຮີດອຳນາດແລະການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຂາດໄປ.” Testimonies, volume 5, 207–210.

ຕົວຢ່າງປະກອບເລື່ອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊິດສະເຕີໄວທ໌ ກຳລັງຊີ້ບອກໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ
ແມ່ນການພິພາກສາທີ່ຖືກນຳມາເຫຼືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ຊຶ່ງໃນຍຸກສຸດທ້າຍຄຣິດສະຕະຈັກແອັດເວນຕິດວັນທີຈັດ.
ການພິພາກສານັ້ນຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນສຸດທ້າຍໂດຍໝາຍວັນອາທິດ
ເພາະວ່າທຶນນີ້ເອງຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຖືກປະທັບລົງ. ເອເຊກຽນ ບົດ 8
ຊີ້ບອກເຖິງສິດວາມຊົ່ວຊ້ຳອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ທຶນວິທິຍາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ. ຂໍ້ທຳອິດເນັ້ນຢັ້ງວ່າ
ນິມິດຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈໃນຊ່ວງກ່ອນການປິດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ ໂດຍການລະບຸວັນທີຫ້າ ຂອງເດືອນທີຫົກ
ຂອງປີທີຫົກ.

ເອເຊກຽນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລວມເອົາຈຸດອ້າງອີງທາງປະຫວັດສາດນັ້ນໄວ້. ທ່ານສາມາດຂຽນພຽງແຕ່ວ່າ,
“ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍນັ້ນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແຫ່ງຢູດານັ້ນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້ານ້ອຍ,
ວ່າພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕົກມາເຫຼືອຂ້ານ້ອຍຢູ່ທຶນນີ້.”
ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ທ່ານໄດ້ລວມເອົາການອ້າງອີງເຖິງວັນກ່ອນ “666” ນັ້ນ,
ເປັນການອ້າງອີງໃນຄຳພະຍາກອນສຳລັບນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນ.
ການອ້າງອີງນັ້ນມີໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີໃຈຊະນະເໝືອນຈຳນວນແຫ່ງຊີຂອງສັດຮ້າຍ ຜູ້ຊົງຮູ້ຈັກ “666”;
ນີ້ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນບໍ່ຊ້ຳກ່ອນການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກ
ເພາະພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຕາມຄຳຂອງເປໂຕ,
“ໃນອະດີດກ່ອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ໃນ 1 ເປໂຕ ບົດທີ 2 ຜູ້ຄົນທີ່ບັດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ “ໄດ້ລົ້ມລອງແລ້ວວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະເສີດ.” ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ໃນຄວາມໝາຍຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ “ໄດ້ກິນ”
ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ກົງກັນຂ້າມກັບຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກິນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງລ້ວນເວົ້າເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະໃນ ໂຢຮັນ ບົດທີ 6
ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານຂ່າວສານວ່າ ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງກິນເນື້ອຂອງພຣະອົງ
ແລະດື່ມໄລ່ຫິດຂອງພຣະອົງ. ໃນບົດນັ້ນ ບັນດາສາວົກທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກິນເນື້ອຂອງພຣະອົງ
ແລະດື່ມໄລ່ຫິດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໃນຂໍ້ 66.

ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນ ສາວົກຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນໄດ້ຖອຍກັບໄປ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນກັບພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ໂຢຮັນ
6:66

ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຍາທິກິນເນື້ອ ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງພຣະຄຣິດໃນວັນສຸດທ້າຍ ເຂົາໃຈວ່າພຣະຄຣິດໃນຖານະ Palmoni ນັ້ນ ຄືພຣະອົງຜູ້ນັບຈຳນວນອັນອັດສະຈັນ ແລະ ພວກເຂົາຈຳແນກເຄື່ອງໝາຍລາຍເຊັນຂອງພຣະອົງໄດ້ເມື່ອມັນຖືກນຳສະເໜີ. ຕົວເລກ "665" ໃນຂໍ້ເປີດຂອງເອເຊກຽນ 8 ນັ້ນ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາຈະເຫັນ ວ່າມັນກຳລັງບົ່ງຊີ້ຢ່າງນ້ອຍສອງຈຸດພະຍາກອນອັນສຳຄັນ. ປະການທຳອິດ ກໍຄື ຂ່າວສານນັ້ນຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈວ່າຄອບຄຸມຊ່ວງເວລາກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ປະການທີສອງ ກໍຄື ຕົວເລກ "666" ຢູ່ໃນໜັງໃນພຽງສອງຂໍ້ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ ທີ່ຖືກກຳນົດຄຸນສົມບັດໂດຍການລະບຸວ່າ "ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ" ຈະເຂົ້າໃຈໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ນີ້ແມ່ນສະຕິບັນຍາ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄິດໄລ່ເລກຈຳນວນຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ:
ເພາະວ່າມັນເປັນເລກຈຳນວນຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງ; ແລະເລກຈຳນວນຂອງມັນຄື ຫຼັກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກ.
ພຣະນິມິດ 13:18

ຜູ້ "ມີບັນຍາ" ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມເພີດຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດຜະນຶກອອກ ຈະຮູ້ວ່າ "666" ເປັນສັນຍາລັກຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໝືອດການນັ້ນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ເອເຊກຽນຈຶ່ງນຳສະເໜີການກະບົດທີ່ທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນບົດທີ່ເປີດ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການອັນເປືອນສື່ປະການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລຳດັບ. ການອັນເປືອນປະການສຸດທ້າຍລະບຸວ່າຄົນໃໝ່ເຂົາຜູ້ກຳລັງນະມັດສະການດວງອາທິດ ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງການພິພາກສາເຢຊູຊາເລັມ (Adventism) ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ການພິພາກສານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຊົ່ວຄົນຮຸ່ນທີສີ່. ການອັນເປືອນທັງສີ່ປະການເປັນສັນຍາລັກຂອງສີ່ຊົ່ວຄົນຮຸ່ນຂອງ Laodicean Adventism.

ຊົນຮຸ່ນທຳອິດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1863 ພ້ອມກັບການກະບົດຕໍ່ຄຳປະຕິຍານ "ເຈັດເທົ້າ" ຂອງໂມເຊ. ຍິ່ງໜ້າປິດໝາ, ການກະບົດຂອງປີ 1888 ໄດ້ຖືກສະແດງອອກ. ສາມສິບເອັດປີຕໍ່ມາ, ການກະບົດຂອງປີ 1919 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປຶ້ມຂອງ W. W. Prescott, "The Doctrine of Christ". ສາມສິບແປດປີຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນປີ 1957, ການກະບົດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປຶ້ມ "Questions on Doctrine" ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະເລີ່ມສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຫດໝາຍສຳຄັນທັງສີ່ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງນຳຊີ້ຊັງທັງສີ່ໃນ Ezekiel ບົດ 8 ແນວໃດ.

ໃນປີ 1863, ອັດເວນຕິສົມແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ນຳສະເໜີແຜນພາບໃໝ່ຂຶ້ນມາແທນສອງແຜນພາບທີ່ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳສັ່ງໃນຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ ທີ່ວ່າ, "ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ." ແຜນພາບປີ 1863 ໄດ້ຕັດ "ເຈັດເວລາ" ອອກຈາກພາບປະກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທັງທີ່ມັນເຄີຍຢູ່ໃນສອງແຜນພາບອັນສັກສິດນັ້ນຄຽງຄູ່ກັບ 1260, 1290, ແລະ 1335. ໃນຮາບາກຸກ ຄຳສັ່ງນັ້ນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ແຜ່ນຕາຕະລາງທັງຫຼາຍ (ໃນຮູບພະຫຸພົດ) ຈະຖືກຈັດພິມອອກໃນລັກສະນະທີ່ວ່າ, "ເພື່ອຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້." ແຜນພາບປີ 1863 ນັ້ນຜິດຈາກເປົ້າໝາຍໄປຢ່າງຫ່າງໄກ ຈົນຈຳເປັນຕ້ອງມີເອກະສານແຈກອະທິບາຍຄວບຄູ່ໄປກັບມັນ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເບິ່ງແຜນພາບປີ 1863 ແລ້ວ "ແລ່ນ" ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີເອກະສານແຈກເພີ່ມເຕີມ.

ແລະພຣະຢາເວຊົງຕອບຂ້ານອ້ຍ ແລະຕັດວ່າ, "ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ
ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະໄດ້ແລ່ນ." ຮາບາກຸກ 2:2

ແຜນພາບປີ 1863 ເປັນຂອງບອມທີ່ຖືກຈັດເຮັດຂຶ້ນເພື່ອປົກປິດຄວາມຈິງ ດັ່ງທີ່ William Miller ໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນຂອງທ່ານ. ແຜນພາບອັນສັກສິດສອງສະບັບນັ້ນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທຳກັບປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ພົ້ນໄດ້ຮັບຈຸດຍືນໃນຖານະເປັນເຂົ້າໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າຈົງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງ

ງແຜ່ນດິນໂລກ.

ແຜນພາບສອງສະບັບນັ້ນເປັນຕົວແທນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງກຸ່ມ Millerites ກັບພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນໃນປີ 1844, ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ພຣະອົງກໍສະເດັດມາໃນຖານະຜູ້ຊົງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນພາບປະກອບຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝສະໄໝໃໝ່, ແລະເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ນຳອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານອອກຈາກພັນທະແຫ່ງອີຢິບ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງເປັນແບບ ຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະນຳອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝສະໄໝໃໝ່ອອກຈາກພັນທະແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງສັນຕະປາບາເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ. Sister White ໄດ້ຍື່ນຍື່ນປະຫວັດສາດສອງຊຸດນີ້ຢ່າງຊ້ຳງ່າວເປັນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານ.

“ແສງສະຫວ່າງທີ່ສະສົມມາຈາກຍຸກສະໄໝທັງຫຼາຍໃນອະດີດກຳລັງສ່ອງສະຫວ່າງເຖິງພວກເຮົາ. ບັນທຶກເຖິງການຫຼົງລົງຂອງອົດສະຣາເອນໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມແຈ້ງແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາ. ໃນຍຸກນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເພື່ອຮວບຮວມຊົນຊາດໜຶ່ງໄວ້ເປັນຂອງພຣະອົງຈາກທຸກປະເທດ, ທຸກເຜົ່າພັນ, ແລະທຸກພາສາ. ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສະເດັດມາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອມຣະດັກຂອງພຣະອົງ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອຊາວອົດສະຣາເອນ ໃນການນຳພວກເຂົາອອກຈາກອີຢິບ. ໃນຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງແຫ່ງປີ 1844 ຄວາມເຊື່ອຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກທົດສອບ ເໝືອນດັ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວເຮັບເຮັດໃນທີ່ທະເລແດງ.” Testimonies, volume 8, 115, 116.

ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຈາລຶກສອງແຜ່ນເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມສຳພັນໃນພັນທະສັນຍານັ້ນ. ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອົດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ພຣະອົງກໍໄດ້ປະທານຈາລຶກສອງແຜ່ນເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມສຳພັນໃນພັນທະສັນຍານັ້ນເຊັ່ນກັນ. ຈາລຶກສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກາ. ພຣະອົງໄດ້ປະທານຈາລຶກສອງແຜ່ນນັ້ນແກ່ພວກເຂົາໃນໄລຍະບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການຂ້າມທະເລແດງ ຊຶ່ງ Sister White ໄດ້ຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844. ໃນຊ່ວງໄລຍະບໍ່ດົນຫຼັງຈາກປີ 1844 ໃນແງ່ຂອງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຈາລຶກແຜ່ນທີ່ສອງ. ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຝາກແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອົດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ກໍຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຝາກ ບ່ວຍແຕ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ລວມທັງຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮຽກຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝນີ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮຽກອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໃຫ້ຍື່ນຢູ່ເປັນແສງສະຫວ່າງໃນໂລກ. ໂດຍຂວານອັນຊົງອຳນາດແຫ່ງຄວາມຈິງ ຄືຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນໆ ອົງທີ່ສອງ ແລະອົງທີສາມ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຍກພວກເຂົາອອກຈາກບັນດາຄຣິສຕະຈັກ ແລະຈາກໂລກ ເພື່ອນຳເຂົາມາສູ່ຄວາມໃກ້ຊິດອັນສັກສິດກັບພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຊົງມອບຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳລັບເວລານີ້ໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ. ເໝືອນດັ່ງພຣະດຳລັດອັນບໍ່ລົດທຸກໄດ້ຖືກມອບໄວ້ແກ່ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ສົ່ງເຫຼົ້າມື້ເຊັ່ນຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ຊາວໂລກ.” Testimonies, volume 5, 455.

ພຣະບັນຍັດສອງຂໍ້ທຳອິດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມກຽດຊັງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ,
ແລະໃນພຣະບັນຍັດສອງຂໍ້ທຳອິດນັ້ນ
ພຣະອົງຊົງລະບຸວ່າການພິພາກສາຖືກດຳເນີນໄປເຖິງຊົ່ວຄົນທີສາມແລະທີສີ່
ເພາະພຣະອົງຊົງລະບຸວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແຫນ້ນ.

“ພຣະບັນຍັດມີໄດ້ຖືກປະກາດໃນເວລານັ້ນເພື່ອປະໂຫຍດຂອງຊາວເຮັບເຮົາທຳມັນ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ພວກເຂົາ
ໂດຍຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພາກສາແລະຜູ້ກັບຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແຕ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະຕ້ອງຖືໄວ້ເປັນຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດສຳລັບຊາວໂລກທັງປວງ.
ຂັບັງຄັບແຫ່ງພຣະບັນຍັດສືບປະການເໝາະສົມສຳລັບມະນຸດທັງປວງ,
ແລະໄດ້ຖືກປະທານເພື່ອເປັນຄຳສັ່ງສອນແລະເປັນຫຼັກການປົກຄອງສຳລັບທຸກຄົນ.
ຂັບັງຄັບສືບປະການນັ້ນ, ສົມກະທັດຮັດ, ຄອບຄຸມຄົບຖ້ວນ, ແລະມີສິດອຳນາດ,
ໄດ້ຄອບຄຸມໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ເພືອນມະນຸດຂອງຕົນ;
ແລະທັງໝົດນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການພົນຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄືຄວາມຮັກ.
'ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານດ້ວຍສຸດໃຈຂອງທ່ານ, ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ,
ດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງທ່ານ, ແລະດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດຂອງທ່ານ;
ແລະຈົ່ງຮັກເພືອນບ້ານຂອງທ່ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.' ລູກ 10:27. ເບິ່ງດ້ວຍ ພຣະບັນຍັດສອງ 6:4, 5;
ພວກເລວີ 19:18. ໃນພຣະບັນຍັດສືບປະການນັ້ນ ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳມາຂະຫຍາຍໃນລາຍລະອຽດ
ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ກັບສະພາບແວດລ້ອມການຂອງມະນຸດ.”

“ເຈົ້າຢາມພີ່ພັນໃດຢູ່ຕ່າງເຮົາ.”

“ພຣະເຢໂຫວາ, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ, ຊົງມີຢູ່ໂດຍພຣະອົງເອງ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ,
ພຣະອົງເອງເປັນທັງແຫຼ່ງກຳເນີດແລະຜູ້ຄ້ຳຈຸມສັບພະສົງ,
ພຽງພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງສົມຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຢ່າງສູງສຸດແລະການນະມັດສະການ. ມະນຸດຖື
ກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມອບທີ່ອັນໜຶ່ງອັນດັບທຳອິດໃນຄວາມຮັກຜູກພັນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງຕົນແກ່ສິ່ງໃດອັນ.
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຖະໜອມໄວ້ ແລະມີແນວໂນ້ມຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຫຼືຂັດຂວາງການຮັບໃຊ້ທີ່ສົມຄວນຖວາຍແດ່ພຣະອົງ, ສິ່ງນັ້ນແຕ່ຖະໜີ້ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເປັນພຣະຂອງເຮົາ.”

“ຢ່າເຮັດຮູບແຕ່ກະສະຫຼັກໃດໆ ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນຜ້າເບື້ອງເທິງ ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ
ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ: ຢ່າກາບໄຫວ້ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ ຫຼືຮັບໃຊ້ມັນ.”

“ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສອງຫ້າມການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທຸກໆແທ້ໂດຍຮູບເຄົາລົບຫຼືຮູບພັນຖານໃດໆ.
ຫຼາຍຊາດນອກສາສະໜາໄດ້ອ້າງວ່າ
ຮູບຂອງພວກເຂົາເປັນພຽງຮູບແທນຫຼືສັນຍາລັກທີ່ໃຊ້ໃນການນະມັດສະການພຣະອົງ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ ການນະມັດສະການເຊັ່ນນັ້ນເປັນບາບ.
ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະແທນອົງພຣະຜູ້ມີລັກສະນະດ້ວຍວັດຖຸທາງວັດຖຸ
ຍ່ອມຫຼຸດຕ່ຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
ຈິດໃຈທີ່ຫັນໜ້າຈາກຄວາມສົມບູນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຢໂຮວາ ຈະຖືກດຶງດູດໄປຫາສິ່ງຊົງສ້າງ
ຫຼາຍກວ່າພຣະຜູ້ຊົງສ້າງ. ແລະເມື່ອແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຖືກຫຼຸດຕ່ຳລົງ
ມະນຸດກໍຈະເສື່ອມຊາມຕ່ຳລົງເຊັ່ນດຽວກັນ.”

“ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫຼົງຫວັງ.
ຄວາມສຳພັນອັນໃກ້ຊິດແລະສັກສິດລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍອຸປະມາເປັນການສົມຮົດ.
ເນື່ອງຈາກການນັບຖືຮູບເຄົາລົບເປັນການຫລົ້ນລຸ້ທາງວິນຍານ

ຄວາມບໍ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ສິ່ງນັ້ນຈົ່ງຖືກເອີ້ນຢ່າງເໝາະສົມວ່າ ຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງ." Patriarchs and Prophets, 305, 306.

ຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງອອກໂດຍພິເສດຕໍ່ຕຳນິການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ, ແລະມີແມ່ນເລື່ອງບັງເອີນທີ່ສົ່ງໜ້າກຽດຊັງຢ່າງທຳອິດໃນເອເຊກຽນ ບົດ 8 ແມ່ນ "ຮູບຈຳລອງແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງ."

ແລະເຫດການກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫົກ ໃນເດືອນທີຫົກ ໃນວັນທີຫ້ອງເດືອນ ເມື່ອຂ້າງອ້ອມນັ້ນໃນເຮືອນຂອງຂ້າງອ້ອມ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງຢູດານັ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າງອ້ອມ ພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາວກໄດ້ຕົກຢູ່ເທິງຂ້າງອ້ອມຫຼືນັ້ນ. ແລ້ວຂ້າງອ້ອມກໍ່ມອງເຫັນ ແລະ ດູເຖດີ ມີພາບຄ້າຍດັ່ງຮູບລັກສະນະແຫ່ງໄຟ: ຈາກຮູບລັກສະນະແຫ່ງບັນແອວຂອງພຣະອົງລົງໄປ ເປັນໄຟ; ແລະຈາກບັນແອວຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປ ເປັນດັ່ງຮູບລັກສະນະແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງເຫຼື້ອມ ດັ່ງສີຂອງອຳພັນ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຍືນຮູບດັ່ງພຣະຫັດອອກມາ ແລະຈັບຂ້າງອ້ອມທີ່ປອຍຜົມສ່ວນໜຶ່ງເທິງສີສະຂອງຂ້າງອ້ອມ; ແລະພຣະວິນຍານໄດ້ຍົກຂ້າງອ້ອມຂຶ້ນລະຫວ່າງແຜ່ນດິນແລະຟ້າສະຫວັນ ແລະໄດ້ນຳຂ້າງອ້ອມໄປໃນນິມົດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ເຖິງປະຕູຂອງປະຕູຊັ້ນໃນ ຊຶ່ງຫັນໜ້າໄປທາງທິດເໜືອ; ບ່ອນທີ່ຕັ້ງຂອງຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງ ຊຶ່ງຍົວະໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງ. ແລະ ດູເຖດີ ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນຢູ່ຫຼິ້ນ ຕາມນິມົດທີ່ຂ້າງອ້ອມໄດ້ເຫັນໃນທັງພຽງ. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າງອ້ອມວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນບັດນີ້ໄປທາງທິດເໜືອ. ດັ່ງນັ້ນຂ້າງອ້ອມຈຶ່ງຍົກຕາຂຶ້ນໄປທາງທິດເໜືອ ແລະ ດູເຖດີ ທາງທິດເໜືອ ທີ່ປະຕູແທນບູຊາ ມີຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງນັ້ນຢູ່ທາງເຂົ້າ. ເອເຊກຽນ 8:1-5.

ຮູບພາບແຫ່ງຄວາມອຶດສາເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສະອິດສະອຽນຢ່າງຍິ່ງອັນທຳອິດ ໃນສິ່ງທີ່ໜ້າສະອິດສະອຽນທີ່ທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເອເຊກຽນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນ. ຮູບພາບແຫ່ງຄວາມອຶດສານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລັ້ນທຳອິດ ໃນສິ່ງແຫ່ງການກະບົດທີ່ທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນຂະບວນການແອດເວັນຕົສ. ລັ້ນທຳອິດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1863.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ່າວບໍ່ແມ່ນເພື່ອສະໄໝຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງກວ່ານັ້ນເພື່ອສະໄໝຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນັ້ນການພະຍາກອນຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຍັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ. 'ບັນດາເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດແກ່ພວກເຂົາເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ: ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ປາຍສະໄໝຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.' 1 Corinthians 10:11. 'ສິ່ງນັ້ນໄດ້ຖືກສຳແດງແກ່ພວກເຂົາວ່າ ການຮັບໃຊ້ໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ມີແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ ຄືສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ບົດນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ນຜູ້ຊົງຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ; ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ບັນດາທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກເພິ່ງເບິ່ງ.' 1 Peter 1:12...."

"ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊຸມຊົນຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍນີ້. ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະການກະທຳອັນສົ່ງຢາກມາຄຳຮ້າມຂາມໃນປະຫວັດສາດພຣະສັນຍາເດີມ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ອກ ແລະກຳລັງເກີດຂຶ້ນຊ້ອກໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້." Selected Messages, ເຫຼັ້ມ 3, 338, 339.